

OPĆINA OMIŠALJ

DRUŠTVO ZA POLJEPŠAVANJE OMIŠALJA
OMIŠALJ

IZLOŽBA SLIKA

STANISLAVA RADIMIRI

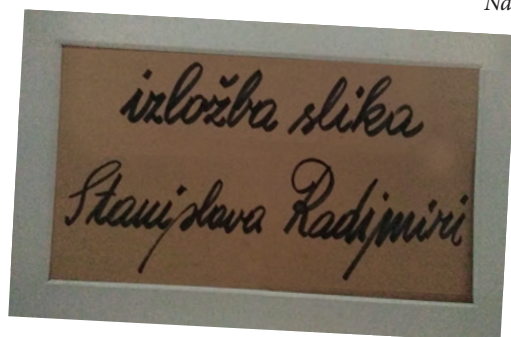
MADONNE I PUTTI

Utorak, 13. kolovoza 2024. u 21 sat
Galerija „Vijećnica“, Omišalj

NAŠI UMJETNICI

Među omišaljske likovne umjetnike, kojih nije malo, a koji su svojim djelovanjem osim sebe proslavili i Omišalj, s ponosom ubrajamo i Stanislavu Radimiri. Svestrana umjetnica ostavila je traga kako u omišaljskoj župnoj crkvi tako i idejnim projektom, spomenikom palima u Drugom svjetskom ratu, postavljenom u parku na ulazu u staru jezgru Omišlja. Njezina kreativnost i hrabrost u okušavanju s raznim aspektima likovne umjetnosti utjecala je na ljude koji su ju poznavali, baš kao i na likovni opus koji nam je dala u naslijeđe. Čast nam je u Omišlju, u suradnji s obitelji i Društvom za poljepšavanje Omišlja, otkriti ove godine, kao i u godinama što su pred nama, još jedan dio nepoznatih nam likovnih ostvarenja ove svestrane umjetnice.

mr. sc. Mirela Ahmetović
Načelnica Općine Omišalj

PLODOVI RADA KOJE SMO NASLIJEDILI

Pamtimo one koji su nas zadužili svojom ostavštinom, živeći i radeći u Omišlju, Slikarica Stanislava Radimiri jedna je od onih koji su nas podarili plodovima svoga umjetničkog rada. Nenametljivo je živjela pored svojih javnih likovnih ostvarenja u Omišlju, a osim njih koja trajno podsjećaju na njezino djelovanje, daruje nas i nakon što je više nema među nama.

Duhovno je prisutna svojim likovnim djelima pa svake godine imamo prilike zaviriti izložbom u djelić njezina plodnog rada i djelovanja. Iznova, svakim odabirom iz njezinog velikog fundusa, otkrivamo koliko interesa, učenja, rada i znatiželje je bilo potrebno da se ostvari i taj aspekt njezinog likovnog djelovanja. Madonne i putti zanimljivi su slikarski, ali i vezom s njezinim remek djelom u omišaljskoj Župnoj crkvi koje za sva vremena krasi zidove i strop kapele Presvetog Sakramenta.

Ines Boban Štiglić
Predsjednica Društva za poljepšavanje Omišlja

MADONNE I PUTTI

Slikarica, restauratorica, skulptorica, umjetnička keramičarka, dizajnerica, no nadasve romantičarka utopljena u magični vrtlog umjetničke inspiracije, težnje, djelovanja i samoostvarenja. Sve to i puno više od toga jest Stanislava Radimiri. Raznorodni njezin umjetnički opus bio je malo ili premalo poznat publici osobito u vrijeme novoga tisućljeća.

Po odlasku umjetnice njezina ostavština na brizi je i maru obitelji koja ju želi približiti javnosti. Po treći puta, nakon motiva Omišlja te svijeta anđela, dajemo na uvid onaj dio umjetničkog stvaralaštva koji se vezuje za slikarske tradicije i velikih majstora, od Crivellia do Tiepola. Fascinacija ovim dijelom stvaralačkog, ali i profesionalnog opusa jest u restauratorskom pristupu slikarstvu te materijalima i metodama, pa iz toga proizlazi i neobično rijedak affresco strappo kojeg slikarica primjenjuje i na tematski okvir koji modificira maštom tradicijski predložak. Tehnološki kuriozum neobično intrigira svojom pojavnošću, a vrsnost i kvaliteta sposobnosti prijenosa, ne samo vizualnog već i duhovnog karaktera slike, motiva i teme, progovara slikarskim znanjem i iskustvom slikarice.

Velikih i grandioznih ostvarenja slikarica Stanislava Radimiri u suptornosti je svojom skromnošću, umjerenošću i stidljivim prikazima svoje umjetničke manifestacije. Zato je vrijeme nakon njezina života i odlaska, vrijeme ponovna oživljenja njezine umjetničke ostavštine kroz koju u svakoj pori progovara

energična, kreativna i produktivna likovna umjetnica.

Madonne i putti na platnima, prijenosnim freskama, oduševljavaju svježinom slikarskog ostvaraja, lakoćom prijenosa tradicijskih motiva i kreativnom slobodom reinterpretacije. Do slijedećeg susreta s umjetničkim svijetom Stanislave Radimiri sanjajmo o galeriji u kojoj ćemo uvijek moći uživati u njezinoj cjelokupnoj umjetničkoj ostavštini.

Theodor de Canziani

STANISLAVA RADIMIRI - BIOGRAFIJA

(Ljubljana, Slovenija, 9.6.1935. – Novigrad, Istra, 18.11.2022.)

Sa samo godinu dana, s roditeljima odlazi iz rodne Ljubljane u Zagreb gdje provodi djetinjstvo i mladost. Tu pohađa školu primjenjene umjetnosti, i već u šesnaestoj godini kreira modele za zagrebačke majstore obućarstva. Posvećuje se prvoj ljubavi, keramici, a zatim i slikarstvu. Nakon školovanja, radi u Studiju za crtani film "Zagreb film" kao crtač, kopist na realizaciji animiranih filmova, do početka šezdesetih kad seli u Krapinske Toplice gdje djeluje kao samostalni autor i članica HDLU-a izlaže na brojnim izložbama. To je period u kojem intenzivno osmišljava i izrađuje narodne nošnje na drvenim lutkama i pločicama koje plasira na domaće i strano tržište.

Sredinom sedamdesetih dolazi u Omišalj na Krk, gdje, očarana podnebljem i starom jezgrom mjesta, skoro dva desetljeća posvećuje slikanju primorskih motiva u akvarelu i ulju na platnu te ikonografiji. Aktivno sudjeluje u organizaciji brojnih kulturnih događanja, a posebnu pažnju posvećuje realizaciji murala i fresaka u javnim prostorima. Uspješno sudjeluje na raznim natjecanjima za izradu idejnih rješenja, zaštitnih znakova i logotipa u sferi reklamne grafike.

Krajem osamdesetih odlazi u Italiju gdje radi u studiju za restauraciju i izradu prenosnih fresaka "Manenti" u Bresci, i usavršava tehniku *Affresco strappo* slikajući replike velikih majstora. U četiri godine intenzivnog rada, realizira preko 1600 m² fresaka. Potvrđuje sklonost oslikavanju anđeoskih lica i bogorodica, te u toj vrlo

složenoj, ali zanimljivoj tehnici pronalazi vrhunac zadovoljstva u stvaralačkom radu. Uz posao, pohađa tečaj reklamne grafike kod prof. Igora Lečića. U studiju za izradu ikona "Sabev" u Bergamu izrađuje ikone na drvu iz različitih izvora i usavršava ikonografiju čije je istraživanje započela još polovicom sedamdesetih.

Sredinom devedesetih osniva vlastiti slikarski studio, a 2000. odlazi u Vicenzu gdje se vraća prvoj ljubavi, keramici. U laboratoriju "Ceramica Vincentina" izrađuje i oslikava predmete od gline klasičnom i raku tehnikom.

Vraća se u Omišalj 2013. gdje do 2018. slika najdraže motive fresaka, a nakon toga odlazi u istarski Novigrad gdje slika minijature, motive cvijeća i anđela u akvarelu. Jedna od zadnjih realizacija je portret biskupa Mahnića (ulje na platnu), kojeg 2020. donira Krčkoj biskupiji povodom 100. obljetnice njegove smrti.

Diana Barac

Samostalne izložbe:

1967. – Zagreb/Sisak, 1968. – Opatija, 1971. – Krapinske Toplice, 1975. – Omišalj, 1977. – Trieste/Muggia, 1978. – Vicenza, 1982. – Malinska, 1983. – Krapinske Toplice, 1984. – Malinska, 1988. – Malinska, 1991. – Chiari (Bs), 2002. – Urgnano (Bg), 2003. – Cologno al Serio, 2023. – Omišalj

Sudjelovanja na zajedničkim izložbama:

2006. Bienale suvremene umjetnosti Torre Strozzi Perugia
2006. Natječaj "Dario Mulitsch" Gorizia
2007. "Agazzi" Muzej Scopoli Perugia
2009. Arte Art Prize Laguna – Bienale - Venezia
2011. 30 x 30 Galeria Poliedro – Trieste
2011. Izložba sakralnih motiva, muzej Mariano Trasanni di Urbino (Pu)
2012. Izložba sakralnih motiva, muzej Mariano Trasanni di Urbino (Pu)
2013. Izložba likovnih radova prigodom 50 godina vjerskoga lista za Marijine štovatelje MARIJA, Pinakoteka Franjevačkoga samostana Gospe od Zdravlja (3. nagrada za triptih Navještenje i Put u Egipat)

Najznačajnije izvedbe:

1975. Freska u kapeli Sv. Sakramenta u crkvi blažene djevice Marije u Omišlju
1976. Realizacija idejnog rješenja za spomenik palim borcima u 2. svjetskom ratu u parku u Omišlju
1983. Slika Navještenje, ulje na lesonitu za benediktinski samostan u Pagu
1989. Slika Fratar, ulje na platnu - replika, franjevački samostan na Košljunu
1993. Slika, ulje na platnu, Gospa od zdravlja u kapeli Sušačke bolnice u Rijeci
1999. Djevica odmora, ulje na platnu, u kapeli na groblju u Arzignanu (Vi)
2002. Izvedba replike Gospe Basella, freska u crkvi u Urganu (Bg)

Izložba je podržana sredstvima Općine Omišalj

Nakladnik: Društvo za poljepšavanje Omišlja
Za nakladnika: Ines Boban-Štiglić
Autor izložbe i kataloga: Theodor de Canziani
Likovni i grafički urednik: Robert Krančić
Grafička priprema i tisak: Grafik, Rijeka
Omišalj, kolovoz 2024.

VIŠE INFORMACIJA